

Letnik XII, marec 2019, številka 128

POSTNI TRENING - DA NE BI IMELI HUDOBNEGA SRCA

Med jutranjo mašo v kapeli Doma sv. Marte je papež Frančišek posvaril pred hudobnim srcem, ki je strahopetno, zakrknjeno in zapeljano, s tem pa pripravljeno na kompromise (popuščanje). Oprl se je na besede iz Pisma Hebrejcem: »*Glejte, bratje, da v kom med vami ne bo hudobnega srca nevere in bi odstopil od živega Boga*« (Heb 3,12). Gre za ostro sporočilo in opozorilo apostola Pavla, namenjeno vsem v krščanski skupnosti, kot je pripomnil papež, tudi duhovnikom, redovnicam, škofom, ki so v nevarnosti, da »*zdrsnejo proti hudobnemu srcu*«. Da bi pojasnil Pavlovo svarilo, je papež v ospredje postavil tri besede: strahopetnost, zakrknjenost in zapeljivost.

Trdo srce je zaprto srce, ki noče rasti, vedno se postavi v obrambo, se zapre. V življenju se zaradi različnih dejavnikov, na primer močne bolečine, lahko zgodi, da »*naša koža otrdi*«. To se je zgodilo tudi učencema na poti v Emavs in prav tako Tomažu. Kdor ostane v tej »*slabi drži*« je strahopetnež. **Strahopetno srce** pa je hudobno.

Papež je zatrdil: »*Lahko se vprašamo: Je moje srce otrdelo? Imam zaprto srce? Ali dopuščam rasti svojemu srcu? Me je strah, da bi raslo? Raste vedno preko preizkušenj, težav. Raste, kakor rastemo vsi mi od otroštva dalje: hoditi se naučimo tako, da pademo. Med plazenjem in hojo smo velikokrat padli. Raste se s težavami. Enako je z zaprtostjo. V njej ostanejo strahopetneži. Strahopetnost je slaba drža kristjana, ki mu manjka poguma za življenje. Zapre se. Je strahopeten.*«

Druga beseda, ob kateri se je zaustavil papež, je bila **zakrknjenost**. Apostol Pavel je v Pismu Hebrejcem zapisal: »*Spodbujajte drug drugega vsak dan, dokler se pravi 'danes', da ne bi kdo izmed vas zakrknil*« (Heb 3,13). To je tudi Štefanov očitek tistim, ki so ga kamenjali. Zakrknjenost pomeni »*duhovna trmoglavost*«. Zakrknjeno srce je uporniško, je trmasto, zaprto je v svojo misel, ni odprto za Svetega Duha. To

je profil ideologov ter prav tako ošabnežev in nadutežev.

»Ideologija (sistem idej, kategorij in vrednot svetovnega nazora) je zakrknjenost. Božja Beseda pa zahvaljujoč Svetemu Duhu ni ideologija. Je življenje, ki nam daje rast, vedno; hoditi dalje in srce odpreti za znamenja Duha, za znamenja časov. Zakrknjenost pomeni tudi ošabnost, je nadutost. Je tista trmoglavost, ki povzroča slabo. Tisti zaprtega in trdega srca so strahopetneži. Trmoglavci, zakrknjenci, pa so ideologi.« Papež je pozval, naj se vsak pri sebi vpraša, ali je tudi njegovo srce trmoglavost: *»Sem zmožen poslušati druge osebe? Sem se zmožen pogovarjati?«* In pripomnil: *»Zakrknjenci se ne pogovarjajo, ne znajo, saj se vedno branijo z idejami, so ideologi. In koliko slabega naredijo ideologije Božjemu ljudstvu, koliko slabega! Kajti zapirajo pred delovanjem Svetega Duha.«*

Sveti oče se je zaustavil še pri tretji besedi, to je **zapeljivost**. Gre za zapeljivost greha, ki jo ponuja hudič, velik zapeljivec, velik teolog brez vere, a s sovraštvom. Hoče vstopiti v srce in ga obvladati, in to tudi zna storiti. Po papeževih besedah je torej hudobno srce tisto, ki se pusti zapeljati. Zapeljivost ga pripelje do zakrknjenosti, do zaprtosti in mnogih drugih stvari.

»Z zapeljivostjo se ali spreobrneš in spremeniš življenje ali pa poskušaš narediti kompromis: malo tukaj, malo tam in spet malo tukaj in malo tam. Praviš: 'Ja, sledim Gospodu, a vseč mi je to zapeljevanje, vsaj malo ...' In začneš živeti dvojno krščansko življenje. Če uporabimo besede velikega Elije, ki jih je namenil ljudstvu Izrael: 'Vi šepate z obema nogama.' Šepati z obema nogama, ne da bi se ustavili. To je življenja kompromisa: 'Ja, jaz sem kristjan, hodim za Gospodom, a tole bom pustil vstopiti ...' Mlačni so tisti, ki vedno posegajo po kompromisu, kristjani kompromisa. Tudi mi velikokrat naredimo kompromis. Ko nam Gospod pokaže pot, tudi z zapovedmi, tudi z navdihom Svetega Duha. A meni je bolj vseč tisto drugo in tako iščem način, da bi hodil po dveh tirih, pri tem pa šepam z obema nogama.«

Papež Frančišek je homilijo sklenil z molitvijo, naj nas Sveti Duh vedno razsvetljuje, da ne bi imeli hudobnega srca; otrdelega srca, ki vodi v strahopetnost, zakrknjenega srca, ki nas vodi v upiranje in ideologijo, in zapeljanega srca, ki je suženj zapeljivosti in nas vodi v krščanstvo kompromisa.

BESEDA ŽIVLJENJA ZA MAREC ODPUŠČANJE – OČETOV DAR

»Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče« (Lk 6,36)

Jezus je svojim učencem oznanil blagost, potem pa je, kakor pripoveduje Luka, izrekel svoje revolucionarno vabilo, naj vsakega človeka sprejemajo kot brata, celo če se izkaže, da je sovražnik. Bratje smo zato, ker imamo enega samega Očeta, ki vedno išče svoje otroke.

Bog hoče z nami stopiti v odnos, vabi nas, da odgovorimo na njegovo pobudo. Z ljubeznijo skrbi za nas, nas ozdravlja in nas hrani. To je materinski odnos sočutja in nežnosti.

Božje usmiljenje se osebno obrača k vsakemu človeškemu bitju v vsej njegovi krhkosti. Še več: Bog ima najraje tistega, ki se znajde na robu družbe, je izključen in zavržen.

Usmiljenje je ljubezen, ki napolni srce, potem pa se razliva na druge, na domače kakor na tujce, na vse ljudi okoli nas.

Ker smo otroci takšnega Boga, smo mu lahko podobni v tistem, kar je zanj značilno: v ljubezni, v pripravljenosti, da sprejmemo sočloveka, v potrpežljivem čakanju, da pride za drugega pravi trenutek...

»Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče«

Na žalost je ozračje v osebni in družbeni življenju vedno bolj nasičeno z rastočimi sovražnostmi in tekmovalnostjo, z medsebojnim sumničanjem, neutemeljenimi sodbami in s strahom pred drugimi. Zamere se kopičijo in vodijo do spopadov in vojn.

Kot kristjani pa lahko ponudimo pričevanje, ki gre odločno proti toku: da se osvobodimo samih sebe in različnih kalupov ter začnemo znova tkati načete ali pretrgane vezi v družini, na delovnem mestu, v župnijski skupnosti, v politični stranki.

Če smo komu naredili kaj hudega, ga pogumno prosimo za odpuščanje in začnimo znova. To je dejanje velike zrelosti.

Če je pa kdo užalil nas, mu skušajmo odpustiti in mu v srcu znova dati prostor ter mu tako omogočiti, da ozdravi rano.

Toda kaj je odpuščanje?

»Odpuščanje ni pozabljanje, /.../ ni znamenje šibkosti, /.../ ni v tem, da imamo za nepomembno tisto, kar je hudo, ali za dobro, kar je zlo, /.../ ni brezbriznost. Odpuščanje je dejanje volje in notranjega uvida, torej svobodno dejanje, ki je v tem, da sprejmemo brata takšnega, kakršen je, kljub vsemu slabemu, kar nam je naredil, kakor Bog sprejema nas grešnike kljub našim pomanjkljivostim. Odpuščanje je v tem, da na žalitev ne odgovarjamo z žalitvijo, temveč storimo, kar pravi Pavel: "Ne daj se premagati hudemu, temveč premaguj hudo z dobrim."«

Te odprtosti srca ni mogoče improvizirati (uresničiti brez načrta). Zanj si je treba prizadevati vsak dan in nenehno rasti kot Božji otroci.

Ta odprtost je predvsem Očetov dar, za katerega lahko prosimo in moramo prositi Očeta samega.

»Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče«

Kaj se je zgodilo M., dekletu s Filipinov? »Stara sem bila šele enajst let, ko so mi ubili očeta. A pravici nikoli ni bilo zadoščeno, ker smo bili revni. Ko sem odrasla, sem študirala pravo, saj sem želela doseči pravico glede smrti svojega očeta. Bog pa je imel zame drugačen načrt: kolegica me je povabila na srečanje z ljudmi, ki so si resno prizadevali živeti po evangeliju. Pridružila sem se.

En dan sem prosila Jezusa, naj me nauči, kako konkretno živeti njegovo besedo: "Ljubite svoje sovražnike". Nisem se še namreč mogla znebiti sovraštva do tistih, ki so mi ubili očeta. Naneslo je, da sem na delu srečala prav vodjo tistih moralcev. Z nasmehom sem ga pozdravila in ga vprašala, kako gre njegovi družini. Zaradi pozdrava je bil zmeden, jaz pa še bolj zaradi koraka, ki sem ga naredila.

Sovraštvo v meni se je začelo topiti in se spreminjati v ljubezen. A to je bil zgolj prvi korak: ljubezen je ustvarjalna! Pomislila sem, da mora vsak član omenjene skupine začutiti naše odpuščanje. Z bratom sva jih šla obiskat, da bi ponovno vzpostavili odnos in da bi jim izpričala, da jih ima Bog kljub vsemu rad. Eden od njih naju je prosil odpuščanja za to, kar je storil, in želel, da molimo zanj in za njegovo družino.«

Letizia Magri

POST – ZMAGA NA CELI ČRTI

»Zakaj se mi in farizeji toliko postimo, tvoji učenci pa se ne postijo?« (Mt 9,14)

Po smrti Janeza Krstnika so se nekateri njegovi učenci pridružili Jezusu, nekateri pa so se še naprej držali stroge askeze svojega učitelja, ki je dobro poznal sadove posta. Farizeje in Janezove učence je presenetilo, da Jezus tega ni zapovedal svojim apostolom. Toda Jezus je branil svoje: »Ali morejo svatje žalovati, dokler je ženin sredi njih?« In dodal je: »Prišli bodo dnevi, ko bo ženin od njih vzet, in takrat se bodo postili« (Mt 9,15). Ko Jezus ne bo več vidno navzoč, bosta potrebna tudi post in mrtvičenje, da bi ga lahko videli z očmi duše.

Cerkev je od vsega začetka ohranila duha spokorniške prakse, ki ga je določil Jezus. Tudi apostol Pavel se med navdušenim apostolskim delom ni zadovoljil s tem, da je trpel lakoto in žejo samo, kadar so tako zahtevale okoliščine, ampak je dodajal ponavljajoče se poste.

»Spreobrnite se,« je Jezus oznanjal že na začetku svojega javnega delovanja, kasneje pa so to ponavljali tudi apostoli. Pokoro potrebujemo za svoje krščansko življenje za zadoščevanje za svoje in tuje grehe. Brez duha pokore in spreobrnjenja bi bil odnos z Jezusom nemogoč in bi nas obvladali strasti in greh.

Mašni slavospev pepelnične srede pravi: »S telesnim postom urejaš naše strasti, nam dvigaš duha ...« Post je torej potreben. Danes tudi večina zdravnikov trdi, da post pomaga k telesnemu zdravju, in podpira starodavno vabilo Cerkve k postu. Neredko predpisujejo resne in stroge diete v jedi, pijači, kajenju in zdržke od raznih drog. Učitelji duhovnega življenja pravijo, da je požrešnej, ki se ne obvlada v jedi zaradi preslabotne volje, podoben človeku, ki je zapravil pravice prvorojenstva Božjega kraljestva za krožnik leče (prim. 1 Mz 25,31–34).

Post je za kristjana priložnost, da pričuje za moč duha. Brez posta se krepí senzualnost (moč telesa in čutov), post pa krepí ravnotežje med telesom in duhom. Bolj ko človek streže telesu, bolj postaja neukročena zver.

Niso zaman govorili grški modrijani: kolikor nepremaganih strasti, toliko

gospodarjev. Sebe premagati je prva in najlepša zmaga. Post vodi v svobodo in duhovno prostost. Sam Jezus je dejal, da se nekatere skušnjave lahko premagajo samo z molitvijo in postom.

Vir mrtvičenj je skoraj vedno v vsakdanjih nalogah. Držati se reda ob uri, ki smo jo vnaprej določili, premagati lenobo že v prvem trenutku, nasmehniti se, čeprav smo utrujeni in brez volje, zmernost pri hrani in pijači, odpoved lastnim sodbam, braniti svoj dnevni red, ne popuščati v »podrobnostih«.

Vendar post ni samemu sebi namen. Post sam po sebi ni neka krepost, ampak sredstvo za doseg kreposti. Vsako sredstvo je relativno. Vrednost ima, če nas vodi k dobremu, k večji ljubezni do Boga in bližnjega.

Kardinal Špidlik, ki je bil velik poznavalec vzhodne krščanske duhovnosti, navaja zgodbo o ruskem »starcu« (menihu), ki se je strogo postil po vseh samostanskih pravilih. Nekega dne pa se je z dolge in naporne poti ves izčrpan vrnil sobrat in »starec« mu je pripravil dobro večerjo. Ostali sobratje iz samostana so se čudili in nihče si ga ni upal pokarati. Tedaj je sam odgovoril na radovedne poglede menihov in rekel: »Ljubezen je več kot post.«

Naj nas tudi letošnji post prerodi, da bomo veliko noč obhajali kot novi ljudje s prenovljenim srcem!

msgr. Andrej Glavan, novomeški škof

KLARIN DAN MLADIH V NAZARJAH

Mir in vse dobro, dragi bratje duhovniki!

Preko vas vabim na Klarin dan mladih, ki se že več kot 25. let odvija pri sestrah klarisah v Nazarjih. Zadnja leta je termin vedno petek in sobota po pepelnici.

Gre za malce zahtevnejšo ponudbo za mlade, za tiste, ki so že nekoliko utrjeni v veri, kajti v petkovem večeru in noči ter v sobotnem dopoldnevu se pridružimo sestram pri njihovem načinu življenja in služenja Cerkvi in svetu - molitvi.

Toplo priporočam!

Sestre so nam za stroške organizacije podarile nekaj denarja in porabili ga bomo za organizacijo prevoza z 19-sedežnim minibusom v Nazarje in nazaj.

Avtobus bo krenil na pot v **petek, 8. 3. ob 17h** s parkirišča za našim samostanom v Škofji Loki. Povratek pa bo v soboto, 9. 3. ob 14ih iz Nazarij. Prispevek mladih za vožnjo v obe smeri bo 2 evra, dogajanje v Nazarjih pa je gratis.

Prosim vas, da povabite mlade - čeprav je v soboto zvečer tudi dekanijsko srečanje v Železnikih - predvsem tiste, za katere menite, da bi jim izkušnja češčenja in nočne molitve s sestrami lahko poglobila vero. Za mesto v avtobusu je potrebna prijava.

Bogu hvala, da lahko skupaj orjemo toplo zemljo src za seme Božje ljubezni!

Brat Jaro, kapucin iz Loke

VABILO NA VSESLOVENSKO SREČANJE MOŽ

Voditelji in predstavniki moških skupin po Sloveniji pripravljajo drugo vseslovensko srečanje očetov, mož in sinov z naslovom *Srečen in uspešen?* Srečanje bo v **soboto**,

16. marca, v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu v Ljubljani.

Program:

8.30–9.30: registracija, 8.45–9.15: slavlina molitev v kapeli, 9.15–9.25: predstavitev 1. mednarodnega srečanja mož v Rimu

9.30–11.00: sv. maša – mašuje p. dr. Viljem Lovše, 11.00–11.15: odmor, 11.15–12.00: p. Branko Cestnik;

12.00–12.15: odmor; 12.15–13.00: Steve Telzerow, pastor; 13.00–14.00: kosilo

14.00–14.10: predstavitev metode – p. Vili, 14.15–15.15: pogovori po skupinah,

15.15–15.30: odmor, 15.30–15.40: predstavitev delavnic, 15.40–16.40: delavnice:

1. Odnos do denarja in imetja v poslovnem in družinskem življenju: Matej Bregant

2. Pornografija in moški: Benjamin Tomažič

3. Pričevanja

4. Delavnica slavlne molitve

16.45–17.15: zaključni obred z maziljenjem, 17.15–18.00: neformalno druženje.

Za več informacij pišite ali pokličite na Urad za družino. Zaradi lažje organizacije se zbirajo prijave na spletni strani moskaduhovnost.si. Luka Mavrič, Urad za družino

TEDEN DRUŽINE 2019: UMETNOST MAJHNIH KORAKOV

Med praznikom sv. Jožefa (19. marca) in Gospodovim oznanjenjem (25. marca) tradicionalno obhajamo teden družine. Lani so bili v središču zakonci, letos pa družine z majhnimi otroki, ki jim je namenjeno prav letošnje pastoralno leto. Na župnije boste po pošti prejeli nekaj vzorčnih primerov preprostih spodbud, ki jih zavod Pridi.com letos izdaja pod naslovom Majhni koraki. Vsaka pot v veri se namreč začena z majhnimi koraki. Prav je, da znamo mladim družinam približati, kateri so ti mali koraki, ki jih lahko naredijo sami. Pomembno pa je tudi za vse druge, ki že »hodijo v veri«, da pokažejo razumevanje za te prve korake. Poleg teh zgibank bo priložena tudi preprosta igra – origami –, ki bo spodbudila otroke in starše k izkazovanju konkretnih dejanj ljubezni. Podrobnejše informacije še sledijo.

Urad za družino pri SŠK

PRIPRAVA NA ZAKON V DEKANIJ

V župnijskih prostorih v Selcih (Krekova dvorana), bo v soboto, 23. marca, od 9h do 19h tečaj za zaročence. Sklep bo s sveto mašo.

Vabljeni pari, ki se spoznavate, že živite skupaj, imate otroke in doživljate, da je čas, da se poročite. Tudi, če se ne bosta poročila v kratkem, sta dobrodošla. Če sta v strahu pred življenjskim korakom, pridita, da bosta lažje razmišljala o vajini prihodnosti. Ljubezen ni sama po sebi umevna. Potrebno je graditi in oblikovati odnos.

Program celodnevne priprave na zakon:

Ob 9. uri zbiranje in predstavitev

1. srečanje: HALO, HALO, ME SLIŠIŠ?

2. srečanje: KAKO MOREŠ BITI TAKO DRUGAČNA, DRUGAČEN, A ŠE VEDNO ZANIMIV, ZANIMIVA ?

Čas kosila in kavica

3. srečanje: VREDNOTE IN VZGOJA

4. srečanje: VESELJE NAD ŽIVLJENJEM

5. srečanje : MIDVA PRED OLTARJEM

Ob 19. uri : sveta maša

Predstavitve bodo zelo življenjske. Zakonski pari bodo delili z vami tudi izkušnje. Vse bo v prijetnem, domačem vzdušju. Ne imejta strahov.

Vajina edina želja naj bo, da vama ta dan še bolj pomaga na poti vajine rasti.

Na koncu srečanja bosta prejela potrdilo o opravljenem tečaju Priprave na zakon, ki ga bosta potrebovala v nadaljnji pripravi na poroko.

Ne bo dolgočasno, ampak poučno.

Prijave niso potrebne, samo pridita. Jih bomo pa zelo veseli zaradi lažje organizacije.

Za več informacij lahko pokličeta župnika Damjana na 041 798 376 ali p. Benota DJ, duhovnega pomočnika, na 041 264 800.

KAKO ZELO JE TO RES...

Na blagajni Mercatorja je mlada blagajničarka predlagala starejši gospe, da naj si prihodnjic prinese s seboj lastno vrečko, ker so plastične vrečke zelo slabe za naravo in okolje.

Gospa se je opravičila in mladenki razložila: "Veste, mi nismo imeli te zelene miselnosti v starih časih."

Blagajničarka ji je odgovorila: »Zato je danes to naš problem, problem mladih. Vaša generacija ni dovolj skrbela, da bi obvarovala naravo za bodoče generacije!«

Imela je prav - naša, starejša generacija, ni imela te zelene miselnosti v starih časih. Takrat smo mi, ki smo zdaj starejša generacija, vračali steklenice od mleka, brezalkoholnih pijač in piva nazaj v trgovino. Trgovina jih je poslala nazaj v polnilnico, kjer so jih očistili, sterilizirali in ponovno napolnili, tako, da so se steklenice uporabljale znova in znova. Torej so resnično bile reciklirane.

Ampak mi nismo imeli te zelene miselnosti v starih časih. V višja nadstropja smo hodili po stopnicah, ker nismo imeli dvigala ali tekočih stopnic v vsakem posloplju. Peš smo hodili do trgovin in nismo sedali v masivnega terenca s 300 KS samo zato, da se pripeljemo do konca ulice.

Ampak mlada blagajničarka ima prav. Mi nismo imeli te zelene miselnosti v starih časih. V tistih časih smo prali plenice, ker takšnih za enkratno uporabo ni bilo. Sušili smo perilo na vrvi in ne v energijsko požrešnem stroju, ki skuri do 2000 vatov - veter in sončna energija sta nam sušila perilo v tistih časih. Otroci so nosili rabljena oblačila svojih bratov in sester in ne vedno nova.

Ampak mlada dama je imela prav. Mi nismo imeli te zelene miselnosti v starih časih.

Takrat smo imeli en radio ali TV pri hiši - in ne TV v vsaki sobi. In TV je bil z majhnim

ekranom velikosti robca in ne velikosti manjše omare! V kuhinji smo sekljali in mešali na roke, ker nismo imeli električnega aparata za vsako najmanjše opravilo. Ko smo pakirali zlomljive stvari, smo jih zavarovali s starim časopisom in ne s plastičnimi zrcni ali s plastičnim ovojem z mehurčki. Takrat tudi nismo zagnali bencinske kosilnice in kurili bencina, da pokosimo travo. Uporabljali smo koso ali mehansko kosilnico, ki smo jo morali potiskati naokrog. Naš fitnes je bilo delo in ni nam bilo treba trošiti elektrike v dragem fitnes klubu na napravi za tek.

Ampak ona ima prav. Mi nismo imeli te zelene miselnosti v starih časih. Ko smo bili žejni, smo pili vodo iz studenca ali pipe namesto vode iz plastične posode, ki so jo pripeljali z drugega konca sveta. Prazna penkala (nalivna peresa) smo znova napolnili s črnilom in nismo kupovali vedno nova pisala, menjavali smo britvice in nismo vstran metali celih brivnikov, ko je britvica otopela.

Ampak mi nismo imeli te zelene miselnosti v starih časih. V starih časih smo se vozili z avtobusi in otroci so se v šolo vozili s kolesi ali peščili in niso spreminjali svojih staršev in starih staršev v 24-urne taksiste. V vsaki sobi smo imeli samo po eno vtičnico za elektriko in ne bloke vtičnic za napajanje ducat električnih naprav. In nismo rabili računalniško vodenih naprav za sprejem signala s 3000 kilometrov oddaljenega satelita samo zato, da najdemo najbližjo gostilno. Ampak, ali ni žalostno, da nas sedanja generacija obsoja, kako potratni smo bili mi starejši ljudje samo zato, ker nismo imeli te zelene miselnosti v starih časih.

LUČ V ŽIVLJENJE - MOLITVENIK ZA STAREJŠE

V molitveniku, ki je po svoji obliki in vsebini primeren zlasti za starejše, so zbrane vsakodnevne molitve, mašne molitve, molitve ob bogoslužnem letu, prejemu zakramentov in drugih priložnostih ter spodbudne misli za premišljevanje. Moliti pomeni imeti čas za Boga, kakor ga ima On za nas; ne moliti pa se pravi Bogu zapreti vrata. Pričujoči molitvenik z besedili, opremo in črkami ni samo priročnik za ustno molitev, marveč je hkrati tudi pripomoček za premišljevalno molitev. Ob svetopisemskih, liturgičnih in drugih besedilih se ustavimo pri misli, ki nas je najbolj nagovorila. Pri tem se vprašajmo: Kaj pomeni za moje življenje, za mojo večnost? Kako je potekalo moje življenje doslej? Kaj moram storiti, da bo tostransko življenje, ki mi ga Bog še daje, bolj v skladu z njegovo voljo in načrtom? Vsem, ki jim bo ta molitvenik sopotnik na življenjski poti ob zadnjih miljnkih, milost in mir in blagoslov! Mohorjeva družba iz Celja je poskrbela za ponatis molitvenika. Cena 10 EUR. Naročila zbiramo v zakristiji po maši.

ŽUPNIJSKO ROMANJE V MEĐUGORJE od 29. aprila do 2. maja

Povabljeni ste vse župljanke in župljani, še posebej družine z otroki in mladi. Program bo vodila ga. Petra Černivec. Okvirna cena za romanje če bo romalo 30 ljudi, bo 130 EUR na odraslega, 99 EUR na otroka do 12 leta, otroci do 3 let pa plačajo samo prevoz (okrog 50 EUR). V kolikor bo več romarjev, se cena znižuje. Vključen je prevoz, prehrana in izvedba programa v Međugorju in okolici. Prijave zbira Irena Debeljak na tel. 031 455 974 ali e-mail: irena.debeljak@gmail.com. Lepo povabljeni, da skupaj poromamo k

Mariji in se tudi med sabo še bolj povežemo!

Glasilo Pod Martinovim plaščem izdaja Župnija Poljane nad Škofjo Loko; zanj Jože Stržaj, župnik; GSM 041 773 746;
e-mail: zupnija.poljane@rkc.si. Oblikovanje Izidor Jesenko

